

Koldingbogen

ÅRSTAL:	1974
FORFATTER:	Bysvenden
TITEL:	Børge fra Kolding en god turistreklame
KORT RESUME:	Børge Jensen. Danseinstruktør med danseskole i Kolding

Børge fra Kolding en god turistreklame

Danseinstruktør Børge Jensen har »eksporteret« Koldinghus og Slotssøen til engelsk presse.

Børge Jensens Danseinstitut har fostret megen dygtig ungdom i tidens løb. Her ses instituttets egne ynglinge-danmarks mestre, Frank Thybo Christensen og Hanne Madsen, blive lykønsket af sportsudvalgets formand, Vagn Lund Petersen. (Det er ikke af uhøflighed, at herrens navn nævnes først – det er kotume i dansekredse).

Det er en kendsgerning, at Kolding er en berømt by i danseinteresserede kredse – ikke alene i Danmark, men også langt uden for landets grænser. Æren herfor skyldes ene og alene danseinstruktør Børge Jensen, der driver sin danseskole i Kolding og gennem årene har ført den frem til at blive en af landets største. – Den er nu midt i sin 32. sæson.

Han er fra Århus

Efter endt kontoruddannelse i sin fødeby, Århus, stod det klart for Børge Jensen, at det var dansen, der havde hans virkelige, egentlige interesse, og efter at have virket som assistent i fem år på byens største danseskole, kom han til Kolding og blev medindehaver af Lisa Hansens Danseinstitut i 1958.

Lisa Hansen havde etableret sin danseskole i 1943 og havde de første år lokalerne i »Palmehaven«, senere på »Hotel Kolding« og til sidst i Brostræde, i hvis moderne og hyggelige lokaler instituttet har til huse den dag i dag. – Kompagniskabet mellem Lisa Hansen og Børge Jensen varede i to år, hvorefter han overtog instituttet, som han siden har drevet med stadig stigende succes.

»Højre fod i femte«

– Ja, dansen er jo forandret en del, siden vi to begyndte som børn på en danseskole, siger Børge Jensen, da vi får os en danseskolesnak i de hyggelige forlokalder. – Der er ikke noget mere med »højre fod i femte« og stive buk, og hvad datidens udmærkede lærere ellers havde på programmet dengang. – At det efter vor opfattelse i dag kunne virke lidt stift og måske disciplinært, skyldes vel til en vis grad, at flere folk fra militæret oprettede danseskoler.

– I dag er det hele fuldstændig frigjort, og det gælder først og fremmest om at lære børnene *glæden ved dansen*, så kommer resten af sig selv. – Man må jo heller ikke glemme det opdragende moment, der ligger i dansen: Hensynet til partneren, hvor piger og drenge allerede i en tidlig alder får et afslappet og naturligt forhold til det andet køn.

Ungdommen og dansen

– Gennem alle årene, fortsætter Børge Jensen, har jeg bestræbt mig på at gøre mit institut til et hyggeligt samlingssted – ikke mindst for ungdommen, således at forældrene ved, at her kan de trygt sende deres børn. – Det har vel nok sin store betydning i dag, hvor der bliver talt og skrevet så meget mindre pænt om tidens ungdom og dens forhold til hash og narkotika, selv om mere besindige mennesker ved, at man naturligvis ikke kan skære alle over én kam.

– Hvis et ægtepar kommer til en by som tilflyttere, er den nemmeste og behageligste måde at knytte nye kontakter på, at melde sig ind i en danseskole. – Vi har mange eksempler på, hvordan der her er opstået varige venskaber mellem flere af ægteparrene på vore hold – venskaber, der holder sig mange, mange år, efter at man har lagt dansen på hylden.

Verdensmestrene i Kolding

En begivenhed er Børge Jensens Danseinstituts årlige nytårsbal, hvor der gennem årene har været lejlighed til at beundre skiftende verdensmestre og topnavne i den internationale danseverden på nært hold. – Imponerende af et danseinstitut i en dansk provinsby.

– Hvordan kan det lade sig gøre? spørger vi.

– Her kan jeg ikke nok fremhæve mine ægtepar-hold, siger Børge Jensen. Det er faktisk dem, der danner basis og baggrund for, at et så kostbart arrangement kan løbe af stablen. – Første gang, jeg forelagde ideen for dem, var de naturligvis klar over, at det ville koste »det hvide ud af

Danseinstruktør Børge Jensen er naturligvis plade-narkoman. Her serverer han med et næsten vellystigt smil en af sine specialiteter.

Det er om at holde tungen lige i munden.

øjnene«, og jeg vovede forsøget, da de gav mig 100 pct. opbakning, og det er jeg meget taknemlig for.

Børge Jensen fra Kolding

De store arrangementer omkring nytårsballet har skaffet den dygtige danseinstruktør mange internationale kontakter, således at han i dag er en af de mest benyttede dommere ved de store danseturneringer i såvel ind- som navnlig udland.

– Jeg har haft den ære at være dommer ved Worlds Cup, fortæller Børge Jensen videre, og dommerværdigheden ved de store internationale turneringer har bragt mig over næsten hele Europa. Men det irriterede mig lidt i begyndelsen, når der på plakater og i programmer stod: *Borge Jensen, Copenhagen*. – Det har jeg fået rettet – og se nu her:

Han fremviser nu en stor plakat fra en international danseturnering i Italien, og mellem dommere fra Paris, Rom, London og Hamburg står højt og tydeligt: *BORGE JENSEN, KOLDING*.

At dommerværdigheden også giver anledning til turistreklame, viser et udklip fra en engelsk avis, der i anledning af Børge Jensens tilstedeværelse som dommer bragte et trespaltet billede af Koldinghus og Slotssøen i forgrunden, og som i overskrift og tekst fortalte, at så skøn en by kom den danske dommer fra.

– Må jeg ikke lige til slut, siger Børge Jensen, fremhæve dansen og de internationale turneringer som et middel til fremme af mellempkelig forståelse. – Der er ikke politik i dansen, og det er helt utænkeligt, at det nogen sinde skulle blive tilfældet.

Bysvenden

Ægteparholdene, som beredvilligt har bakket Børge Jensen op og har dannet den basis, der muliggør de store kostbare arrangementer omkring nytårsballerne. – Her opstår venskaber for fremtiden, der også består, når dansen er lagt på hylden.

Ikke mere skattely

Landsbyen, der blev Koldings Frederiksberg! Det er Bramdrup med Bramdrupdam, der har fået den fornemme betegnelse. Når man tænker på det københavnske Frederiksberg, forbinder man det gerne med et isoleret område af København, hvor rige mennesker har slået sig ned, idet Frederiksberg altid forhen har været skattely. Noget sådant gælder næppe for Bramdrup, her bor naturligvis rige og mindre rige, men at beboerne har fundet et skattely gælder ikke mere.

Jeg har kendt Bramdrup med Bramdrupdam siden april 1935. I 1935 blev jeg kaldet til sognepræst for Harte-Bramdrup menigheder. Men jeg har altid haft

Bramdrup Sogns gamle bondearistokrater er borte, næsten alle landbrugsejendomme er forsvundet.

Af Alfred Sarnæs

Bramdrup lidt på afstand, idet jeg alle årene igennem har haft min bopæl i Påby i Harte sogn, hvad der i nogle år medførte, at jeg sjældent kom til Bramdrup og Bramdrupdam, bortset fra de tjenstlige handlinger, som var knyttet til Bramdrup kirke. Senere fik jeg rig lejlighed til at oprette det forsømte, lærte sognet og dets beboere ganske godt at kende, enkelte endda meget godt, så godt at de knyttedes til os ved et nært venskab. De fleste af dem er forlængst under mulde. Da jeg lærte sognet at kende og fik min gerning der, var det er udpræget bondesamfund, således som alle landsbyer forhen var det.